

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA 167.9

Samoegi népzölkészeti 2.

TEESZ - NÖTÁK

A OLDAL

Téesz-nóták

A téesz-elnök priccses bugyogója
Elől van annak a gombolója,
A téesz-menyecskéknek a gyöngé keze
Eleven gyikot fogtak benne.

Ne fogd meg a gyikot, ereszd el a gyikot,
Szegény téeszelnököt sajnáljátok,
Egyik menyecske a másiknak mondja,
Téeszelnök gyikja nagyon furcsa.

Téeszelnöknének a fejeskáposztája,
Ki-ki-kigurgul az utcára,
A téeszelnöknek a görbe lába
Ojjan egyenessen fut utánna.

Mifölöttünk hijjába dörög az ég,
Mi buzánkat nem izz vágja el a jég,
Mert mi biztosítottunk, földjeinket beadtuk,
Megunk meg a téeszesebe beálltunk.

Verd meg Isten az agromónus két karját!
Eléggették a tagoktól a szalmát,
Szegény tagok, seje-haj, alig várják a termést,
Mer a trágya megeszi a tehenét.

Mesztegnőbe ugatnak már a kutyák,
Talán bizony az elnököt ugatják,
Hadd ugassák, huzzák le a nadrágját,
Mért nem mér a tagoknak több gabonát.

Mesztegnő, Szolnoki Fülöpné, Tóth Juliánna, 1904.

Jó estét barna menyecske!
Hol jár ilyen késő este?
Az elnök úrhoz jöttem, kérem,
Jó, hogy éppen itthol érem.

Menjünk hát az irodába,
Nyomjuk a pöcsétöt rája,
Jaj, de sötét a szobája,
Tán nincsen gyertyavilága?

Nem kell ide gyertya, máris
Kezembem a kalamáris,
Tinta, porzó, karamáris,
Márthat bele akár más is.

Jaj, de rövid a pennája!
Talán soknak irt alája?
Lálkem, kincsem, ne csodálja,
Hisz/Az egész falu ezt használja.

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

Hová, háová kis menyecske?
Hová ilyen későn este?
Jegyző/elnök/úrhoz megyek kérem,
Szeretném, ha otthon érném.

Menjen be az irodába,
Feküdjön le a díványra,
A két lábát tegye széjjel,
Megyek a palavesszővel.

Kopott már a ceruzája,
Talán soknak irt alája?
Kis menyecske, ne csodálja,
Egész falu ezt használja.

Andocs, Szűcs Jánosné, Sipos Rozália, 1913.

Jó estét barna menyecske!
Hol jár ijjen késő este?
Elnök urho jöttem, kérem,
Örülök, hogy itthol érem.

Elnök urat arra kérem,
Egy levelet írjon nékem,
Nem kívánom fáradságát,
Mégfűzetem én az árát.

Jőjjön hát az irodámba,
Nyomjuk a pöcsétet rája,
Jőjjön hát az irodámba,
Késszen az iroda ágya.

Jaj, de sötét a szobája,
Nincsen-e gyertyavilága?
Nem kell ide gyertya, máris
Kezembe a kalamáris.

Jaj, de kopasz micsodája,
Nincs-e valami hibája?
Elnök uram, ne csodálja,
Zegész téesz ezt használja.

Igal, Máté Józsefné, 1905.

Vedlett tollam szarba mártom,
Nyugdíjrol szól az irásom,
Szaga büdös, hig a leve,
Nyugdíj szabályzat a neve.

Az erődöt az utolsót
Ugy lefejtik, mint a borsót,
El éred a Hatvan évet,
Nyugdíjaznak akkor téged.

A nyugdíjad nagyon szegény,
Abol nem leszel nagylegény,
Hogy csak hogy tengődsz rajta,
Nem jut rongy a valagsdra,
Sárga leszel, mint a tarló,
Görbe leszel, mint a sarló,
Hajad ritka, az is deres,
A vegbeled aranyeres.
Tököd fonnyadt, farkad béna,
Puha mint a rothadt répa,
Nem való az többbe másra
Mint néha a huggyozásra.

Még akkor is bosszankodol,
Mett a cipődre huggyozol
Fáradt leszel mint a kutya
Nem szelel a segged luka.

Nem kell akkor már menyecske,
Mekegve szarsz mind a kecske,
Ha elvégzed, sohajtsz nagyot,
Busan várod az alkonyatot.

Mivel napod lemenőbe,
Negrot szarsz a levegőbe,
Ne ábrándoz boldogságról
Fing ki magad a világból.

Karád, Kuti Ferenc/hegedüs/ kézírásos levele alapján.